

Motion till riksdagen

1988/89:Bo505

av Per Olof Håkansson (s)

Skyddsanordningar vid takarbeten

På förslag från regeringen beslöt riksdagen hösten 1985 om ändring i byggnadsstadgan (BS). Ändringen avsåg att öka säkerheten för dem som arbetar på tak.

Beslutet innebar att stadgans bestämmelser om skyddsanordningar på tak vid ny- och ombyggnader blev tillämpliga på alla byggnader. Tidigare gällde bestämmelserna endast för byggnader med viss höjd eller om vissa anordningar fanns på taket. Tillfredsställande skyddsanordningar skall finnas och om så inte är fallet skall kommunerna vidta åtgärder så att riksdagens beslut genomföres. Kravet på sådana skyddsanordningar kan för befintliga byggnader hävdas även utan att byggnaden av andra skäl skall byggas om.

Det ansågs som viktigt att de nya reglerna trädde i kraft så snart som möjligt. Det bedömdes därför inte som lämpligt att avvakta med de nya reglerna och föra in dem först i plan- och bygglagen (PBL).

Ändringarna trädde därför i kraft den 1 januari 1986. I statens planverks författningssamling 1985:4 finns föreskrifter och allmänna råd om tillträdes- och skyddsanordningar på tak. De regler som genom riksdagens beslut kom att ingå i BS överfördes därefter till PBL (17 kap. 20 §). Planverkets föreskrifter har överförts till de av boverket hösten 1988 beslutade nybyggnadsreglerna.

Dessa omständigheter tillsammans med den ovan angivna om att skyddsanordningar skall anordnas även om byggnaden i övrigt inte bygges om, är ett uttryck för den vikt riksdag och regering tillmäter frågan om tillfredsställande skyddsanordningar på tak.

Det har dess värre visat sig att efterlevnaden av de 1985 beslutade reglerna i flera fall lämnar en del i övrigt att önska. Sålunda har en av organisationerna på plåtslageriområdet tillställt kommunerna en förfrågan om vilka åtgärder de vidtagit för att se till att riksdagsbeslutet om skyddsanordningar på tak efterlevs.

Av svaren på denna enkät framgår bland annat att många kommuner ännu inte vidtagit de åtgärder som erfordras för att riksdagens beslut skall genomföras.

För flera yrkeskategorier är det av stor vikt att skyddsanordningarna verkligen kommer till stånd. Inte minst för sotare och plåtslagare är det naturligtvis betydelsefullt att skyddsanordningarna är tillfredsställande. Exempelvis förekommer alltför ofta snöskottning från höga byggnader på ett sätt som för den arbetande innebär stora risker för olycksfall på grund av att godtagbara skyddsanordningar saknas.

Den ovannämnda förfrågan till kommunerna visar att det finns goda skäl för att begära att åtgärder vidtas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, så att berörda fastighetsägare och kommunerna blir bättre upplysta om den skyldighet som faktiskt föreligger att åstadkomma regelrätta skyddsanordningar på tak. Det är givetvis också nödvändigt att kommunerna kontrollerar att åtgärderna blir utförda på ett korrekt sätt i enlighet med de föreskrifter som finns.

Av ovanstående skäl bör därför snarast åtgärder vidtas i syfte att se till att information om och kontroll av reglerna för skyddsanordningar vid takarbete fullföljs och efterlevs.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om information om och kontroll av efterlevnaden av reglerna om skyddsanordningar på tak.

Stockholm den 17 januari 1989

Per Olof Håkansson (s)